

Sygn. akt VIII C 1395/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Urszula Sulima

Protokolant: Alicja Winiarska

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa **Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.**

przeciwko **R. K.**

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2952 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, w tym kwotę 552 zł tytułem podatku VAT.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 maja 2012 r. strona powodowa P. N. S. F. I. Z. (1) w W.domagała się zasądzenia od pozwanego R. K.kwoty 15.731,30 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 18 maja 2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podała, że pozwany zawarł w dniu 16 lipca 2008 r. z Bankiem (...) we W. umowę bankową, z warunków której nie wywiązał się w terminie. Mimo wymagalności roszczenia, pozwany nie spłacił dłużnej sumy. Strona powodowa podała, że na skutek umowy przelewu z dnia 5 grudnia 2011 r., uzyskała legitymację procesową czynną. Podała, że na wartość przedmiotu sporu składała się kwota 9.234,55 zł tytułem należności głównej oraz kwota 6496,75 zł tytułem skapitalizowanych odsetek wyliczonych przez wierzyciela pierwotnego zgodnie z postanowieniami umowy oraz przez stronę powodową.

W dniu 1 czerwca 2012 r. został wydany nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym (k. 4).

We wniesionym sprzeciwie pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości. Opisując swoją trudną sytuację zdrowotną i materialną wniósł o nieobciążanie go kosztami na rzecz strony przeciwnej. Podniósł, że podejmował próby polubownego załatwienia sprawy, jednakże bezskutecznie.

Postanowieniem z dnia 27 sierpnia 2012 r. sprawa została przekazana do tut. Sądu jako sądu właściwości ogólnej pozwanego.

Postanowieniem z dnia 21 lutego 2013 r. Sąd zwolnił pozwanego od kosztów sądowych w całości i ustanowił dla niego radcę prawnego z urzędu (k. 64).

W piśmie procesowym z dnia 10 maja 2013 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu zarzucił, że nie istniały podstawy do wypowiedzenia umowy, jako że pozwany objęty był ubezpieczeniem grupowym kredytobiorców. Nadto podniósł zarzut nieudowodnienia roszczenia co do wysokości. Wskazał, że istniały rozbieżności między załącznikiem do umowy przelewu wierzytelności a treścią bankowego tytułu egzekucyjnego, a zatem, że strona powodowa nie wykazała jaka wierzytelność przysługiwała jej poprzednikowi prawnemu, w szczególności zaś w jaki sposób naliczone zostały odsetki umowne i odsetki karne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 lipca 2008 r. Bank (...) S.A. we W. zawarł z pozwanym R. K. umowę o kredyt gotówkowy nr (...), na mocy której pozwanemu udzielono kredytu w kwocie 16.875 zł płatnego w 60 miesięcznych ratach w okresie od dnia 12 sierpnia 2008 r. do dnia 12 lipca 2013 r.

Od udzielonego kredytu bank pobierał odsetki wg stawki stałej wynoszącej 17,20% w stosunku rocznym (§ 3 ust. 1). Oprocentowanie należności przeterminowanych równe było czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP (§ 9 ust. 1).

Dowód: -umowa o kredyt gotówkowy nr (...), k. 74-80,

-harmonogram spłat, k. 81-83.

W dniu 20 listopada 2009 r. Bank (...) wystawił przeciwko pozwanemu bankowy tytuł egzekucyjny, w którym wskazano, że zadłużenie pozwanego sięgało kwoty 16.239,95 zł, z czego kwota 15.147,74 zł stanowił kapitał, a kwota 1092,21 zł- odsetki umowne liczone za okres od dnia 10 maja 2009 r. do dnia 19 listopada 2009 r.

Postanowieniem z dnia 28 marca 2011 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Śródmieścia nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w całości.

W oparciu o uzyskany tytuł wykonawczy Bank (...) S.A. wszczął postępowanie egzekucyjne zakończone w dniu 1 grudnia 2011 r. postanowieniem o umorzeniu egzekucji z uwagi na jej bezskuteczność.

Dowód: -bankowy tytuł egzekucyjny, k. 84;

-kopia postanowienia z dnia 28.03.2011 r., k. 85-87;

-kopia zawiadomienia o wszczęciu egzekucji, k. 88-89;

-kopia postanowienia z dnia 01.12.2011 r., k. 91;

-dokumenty zgromadzone w aktach sprawy KM 10006/11- w załączeniu.

Na dzień 5 grudnia 2011 r. w księgach rachunkowych Banku (...) widniało zadłużenie pozwanego sięgające kwoty 10.311,81 zł, na które składały się: kapitał w kwocie 9.219,60 zł oraz odsetki umowne w kwocie 1092,21 zł. Nadto wskazano, że odsetki za opóźnienie wynosiły 5063,18 zł, zaś kwota kosztów wezwań i upomnień wynosiła 240,64 zł.

Dowód: -wyciąg z ksiąg rachunkowych banku, k. 90.

W dniu 5 grudnia 2011 r. strona powodowa P. N. S. F. I. Z. (1) w W.zawarła z Bankiem (...) S.A.we W.umowę sprzedaży wierzytelności opisanych w załączniku nr 2 i 3.

Dowód: -umowa sprzedaży wierzytelności z załącznikiem, k. 34- 44, 93.

W księgach rachunkowych strony powodowej na dzień 18 maja 2012 r. widniało zadłużenie pozwanego wynoszące łącznie 15.731,30 zł, w tym 9.234,55 zł tytułem należności głównej i 6.496,76 zł tytułem odsetek.

Dowód: -wyciąg z ksiąg rachunkowych f. s. i ewidencji analitycznej nr S/369/16/(...)z dnia 18.05.2012 r., k. 52.

Pismem z dnia 20 kwietnia 2012 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 15.910,95 zł w terminie do dnia 9 maja 2012 r.

Dowód: -pismo z dnia 20.04.2012 r., k. 53.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Okoliczności faktyczne sprawy były co do zasady bezsporne. Istota sporu sprowadzała się do ustalenia, czy w świetle podniesionych w toku postępowania zarzutów, pozwany R. K.zobligowany był do zapłaty na rzecz strony powodowej P. N. S. F. I. Z. w W.kwoty dochodzonej pozwem.

Po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, iż roszczenie strony powodowej nie mogło zostać uwzględnione na skutek niewykazania go co do wysokości. Jak wynikało bowiem z treści pozwu oraz złożonych w sprawie pism procesowych, strona powodowa dochodziła nabytej od pierwotnego wierzyciela pozwanego wierzytelności w kwocie 15.731,30 zł wskazując, iż na przedmiotową kwotę składały się m.in. odsetki naliczone przez tegoż wierzyciela przed datą cesji. Wobec jednak zakwestionowania w całości żądania pozwu, na stronie powodowej spoczywał ciężar wykazania okoliczności faktycznych uzasadniających zasądzenie na jej rzecz powyższej kwoty (art. 6 k.c.). Obowiązkiem temu, w ocenie Sądu, strona powodowa nie sprostała. Brak bowiem w aktach sprawy jakiegokolwiek dokumentu rachunkowego, z którego wynikałby sposób wyliczenia spornej kwoty, tj. od jakiej kwoty odsetki te zostały naliczone, za jaki okres oraz jaka była ich wysokość. Powyższych okoliczności nie sposób było również wyprowadzić z załączonej do pozwu umowy kredytowej. Jak bowiem wynikało z jej treści, bank uprawniony był do pobierania dwojakiego rodzaju odsetek- umownych i karnych od zobowiązania przeterminowanego. Odsetki te wyliczane zaś były w oparciu o różne stawki procentowe. Nadto, wobec rozbieżności między treścią przedłożonego bankowego tytułu egzekucyjnego oraz treścią wyciągu z ksiąg Banku (...) S.A. i wyciągu Funduszu, zwłaszcza odnośnie wysokości kapitału, na stronie powodowej spoczywał obowiązek wykazania sposobu wyliczenia dochodzonych należności, tym bardziej, że pozwany na takie okoliczności wskazywał kwestionując prawidłowość zaprezentowanego rozliczenia.

Mając zatem na uwadze charakter podniesionych zarzutów, jak również fakt, iż ani umowa cesji ani umowa kredytowa ani też wyciąg z ksiąg rachunkowych informacji powyższych nie zawierał, roszczenie strony powodowej należało uznać za nieudowodnione. Przy treści zarzutów zgłaszanych przez pozwanego, obowiązkiem strony powodowej było przedłożenie nie tylko wyciągu z ksiąg rachunkowych Funduszu i umowy cesji, stanowiących dowód na okoliczność nabycia wierzytelności, ale także dokumentów wykazujących, iż wierzytelność ta powstała po stronie zbywcy w określonej w pozwie wysokości.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd oparł na przepisie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywając sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Mając na uwadze, iż pozwany wygrał sprawę, Sąd zasądził na jego rzecz strony powodowej całość należnych mu kosztów procesu, na które składały się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2400 zł zgodnie z § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych

oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002, nr 163, poz. 1349), powiększone o podatek VAT w kwocie 552 zł (§ 2 ust. 3 Rozporządzenia).

W tym stanie rzeczy, o kosztach postępowania należało orzec, jak w punkcie II wyroku.